

วิปฏิบัติในการเคลื่อนย้ายสัตว์ และซากสัตว์ภายในประเทศ

รวบรวมโดย

วิพิบูลย์ ไชยศรีสงคราม สพ.บ , M.S. (UP)

กองควบคุมโรคระบาดสัตว์ กรมปศุสัตว์

เนื่องด้วยในปัจจุบันนี้ มีผู้สนใจในการเลี้ยงสัตว์อย่างกว้างขวาง มีการซื้อขาย แลกเปลี่ยน เป็นประจำ ความจำเป็นในการเคลื่อนย้ายสัตว์ก็มีมากขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่ผู้ที่ทำการเลี้ยงสัตว์หรือเจ้าของสัตว์และซากสัตว์ยังปฏิบัติเกี่ยวกับการเคลื่อนย้าย สัตว์ และซากสัตว์ไม่ถูกต้อง หรือไม่ทราบว่า จะปฏิบัติอย่างไร สมควรอย่างยิ่งที่จะได้แนะนำ ให้บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ทราบ เพื่อถือปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป เพื่อความเรียบร้อย และความสะดวกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและเจ้าของสัตว์ด้วย

ในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๓๔ ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ใดนำ ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวงหรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไปยังท้องที่ต่างจังหวัดต้อง ได้รับ ใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคก่อน สัตวแพทย์กำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็น ไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไป และ สถานที่ขนส่งสัตว์ และ การผ่านด่านกักสัตว์ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้

ความในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่การนำสัตว์ไปเลี้ยง หรือใช้งานชั่วคราว สำหรับสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้น ผู้รวบรวมได้บอกไว้ในสัตวแพทย์ ธารเล่มก่อนนั้นแล้ว และเข้าใจว่าสัตว์เหล่านี้เป็นสัตว์ที่หาได้ยาก การเคลื่อนย้ายสัตว์ เหล่านี้ น่าจะมีน้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลย

ส่วนซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้นได้แก่

- ๑. หนังกบ หนังแห้ง หนังหมักเกลือ หนังอาบยา แต่ไม่รวมตลอดถึงหนังสำหรับบริโภคเป็นอาหาร
- ๒. กระดูกบ่นที่ยังมีไขเข้าเชื้อโรค กระดูกสด กระดูกแห้ง แต่ไม่รวมตลอดถึงกระดูกที่ติดมากับเนื้อสดซึ่งออกมาจากโรงฆ่าสัตว์โดยมีอาชญาบัตร
- ๓. งา เขา ขน กีบ ที่ยังมีไขแปรสภาพเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป

ส่วนมาตรา ๓๕ กล่าวว่า "ผู้ให้นำสัตว์ผ่านท่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตามการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

ทั้งนี้ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงได้วางระเบียบปฏิบัติและระเบียบกำหนดเงื่อนไขให้สัตวแพทย์ตลอดจนเจ้าของสัตว์และซากสัตว์ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้ที่ประสงค์จะทำการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวแล้วข้างต้นยื่นคำขออนุญาต (โดยใช้แบบคำขอตามแบบของกรมปศุสัตว์) ต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ซึ่งได้แก่สัตวแพทย์จังหวัดหรือสัตวแพทย์อำเภอ แล้วสัตวแพทย์ประจำท้องที่จะเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ออกจากท้องที่ของตนไปยังต่างจังหวัด

๒. เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ได้รับคำขออนุญาตแล้วเป็นหน้าที่ของสัตวแพทย์ประจำท้องที่จะต้องทำการตรวจสอบจำนวนและที่มาของสัตว์เสียก่อน หากเป็นท้องที่ที่ยังไม่มีโรคระบาดสัตว์ก็ให้จัดการกักสัตว์เพื่อตรวจอาการของสัตว์ (ควรอยู่ระหว่าง ๑-๑๕ วัน) ฉีดวัคซีนตามความจำเป็น (ซึ่งในทางปฏิบัติก็มีวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย วัคซีนป้องกันโรคเฮโมรายิกเซฟติซีเมีย ถ้าเป็นสุกรก็ให้วัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์สุกร โดยมากเจ้าของสุกรจะได้ทำการฉีดวัคซีนป้องกันไว้ก่อนแล้ว) หรือทั้งประทับตราหรือทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ด้วย ถ้าเป็นสัตว์ในท้องที่ที่เกิดโรคระบาดสัตว์หรือท้องที่ที่ได้มีประกาศกำหนดเป็นเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้กักสัตว์ไว้ไม่น้อยกว่าสิบวัน เมื่อสัตว์ปราศจากโรคให้พิจารณาออกใบอนุญาตนำไปได้เว้นแต่อธิบดีจะได้สั่งเป็นอย่างอื่น แล้วจัดการเกี่ยวกับการทำลายเชื้อโรคเพื่อผ่านคำขอ

สัตว์ โดยทำการฆ่าเชื้อโรคในยานพาหนะที่จะใช้บรรทุก และทำความสะอาดสัตว์ก่อนที่จะบรรทุกด้วยโดยทำตามหลักวิชาการ เช่น รถยนต์บรรทุกสัตว์ ควรจะล้างทำความสะอาดก่อน แล้วใช้น้ำยาเคมีฟ่นอีกครั้งเพื่อทำลายเชื้อ ฟางหรือหญ้าที่ใช้ปูพื้นรถยนต์ก็ควรที่จะได้พ่นยาฆ่าเชื้อโรคด้วย ส่วนตัวสัตว์ควรจะได้อาบน้ำหรือ Dipping ก่อนเพื่อฆ่าเห็บ เหา อันอาจจะเป็นพาหะนำโรคได้ เป็นต้น

สำหรับซากสัตว์ซึ่งต้องขออนุญาตให้สัตวแพทย์ทำการตรวจและพิจารณา ถ้าหากเห็นว่าปลอดภัยจากโรคก็ให้ออกใบอนุญาตให้นำไปได้

๓. ในการอนุญาตให้ย้ายโค กระบือ แพะ แกะ สุกร จากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาค (๓,๔) จากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือ (ภาค ๕,๖ เว้นจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดอุทัยธานี) ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง (ภาค ๑,๒ และ ๗) หรือจังหวัดนครสวรรค์หรือจังหวัดอุทัยธานีแล้วแต่กรณี ผู้ออกใบอนุญาตต้องกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาต ดังนี้

๓.๑ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ที่ขออนุญาตนำไปส่งจำหน่ายยังโรงฆ่าสัตว์ หรือเพื่อส่งจำหน่ายต่างประเทศให้ลำเลียงโดยทางรถไฟ รถยนต์ หรือเรือ แล้วแต่กรณี แต่ต้องทำการบรรทุกและขนขึ้นหรือลงตามสถานีขนส่งสัตว์ที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดไว้

เฉพาะทางรถไฟได้ประกาศกำหนดสถานีขนส่งสัตว์ ดังนี้

สถานีสำหรับบรรทุกโค กระบือ

ภาคเหนือ ได้แก่สถานีเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แด่นไต อุดรคิตต์ ชุมทางบ้านคานา สวรรคโลก พรหมพิราม พิษณุโลก พิจิตร วังกรด ตะพานหิน บางมูลนาก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่สถานี หนองคาย อุดรธานี หนองกุง ขอนแก่น บ้านไผ่ เมืองพล บัวใหญ่ เมืองกง โนนสูง

สถานีอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ กะสัง ห้วยราช บุรีรัมย์ ลำปาง-
มาศ นครราชสีมา สีคิ้ว

สถานีสำหรับบรรทุก แพะ แกะ และสุกร

สายเหนือ ได้แก่ทุกสถานีตั้งแต่สถานีวังกว้างขึ้นไปจนถึงสถานีเชียงใหม่

สายตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ทุกสถานีตั้งแต่สถานีกลางคองขึ้นไปจนถึงสถานีหนอง-
คาย และสถานีอุบลราชธานี

สำหรับสถานีนำสัตว์ลง

ได้แก่สถานีบ้านหมี่ ลพบุรี ท่าเรือ แกลงคอย สระบุรี ชุมทางบ้านภาชี
อยุธยา คลองรังสิต หลักสี่บางเขน กรุงเทพ ฯ (ขณะนี้อยู่สถานีบางซื่อหรือย่าน
พหลโยธิน) และแม่น้ำ

ทั้งนี้ การบรรทุกสัตว์ขึ้นหรือนำสัตว์ลงโดยทางรถไฟ ณ สถานีใดให้เป็น
คุลยพินิจของสัตว์แพทย์ประจำท้องที่ เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตย้ายสัตว์นั้น
หากจะมีการบรรทุกสัตว์ขึ้นลง ณ สถานีอื่นใดนอกจากที่กล่าวแล้วต้องได้รับอนุญาต
จากอธิบดีกรมปศุสัตว์

ส่วนการบรรทุกสัตว์โดยทางรถยนต์และเรือ นั้น ผู้รวบรวมยังไม่พบประกาศ
นั้น ตามความเข้าใจของผู้รวบรวมน่าจะบรรทุกได้ทุกแห่ง ไม่มีกำหนด

๓.๒ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ที่ขออนุญาตนำไปจำหน่ายเพื่อประโยชน์ใน
การกสิกรรมหรือนำไปเพื่อประโยชน์ในการอื่น จะนำไปโดยทางไล่ค้อนหรือลำเลียงโดย
ยานพาหนะใด ๆ ก็ได้

๓.๓ การอนุญาตให้นำสัตว์ไปตามข้อ ๓.๑ หรือ ๓.๒ ต้องกำหนดให้นำผ่าน
ด่านกักสัตว์ที่อธิบดีได้กำหนดไว้ด่านใดด่านหนึ่งที่เห็นสมควร หรือหลายด่านเพื่อใช้
ได้รับอนุญาตเลือกผ่านด่านใดด่านหนึ่งตามที่จำเป็นก็ได้

สำหรับค่านักสัตว์ที่อธิบดีได้ประกาศกำหนดไว้ ^{ซึ่งมี}ทั้งหมด 8 ค่าน

ด้วยกัน คือ

1. ค่านักสัตว์สลกบาตร์ อำเภอชาณุวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
2. ค่านักสัตว์บางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
3. ค่านักสัตว์เพชรบูรณ์ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
4. ค่านักสัตว์ปะคำ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
5. ค่านักสัตว์บันไดม้า อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
6. ค่านักสัตว์โคกกลี อำเภอไชยบาล จังหวัดลพบุรี
7. ค่านักสัตว์สระแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
8. ค่านักสัตว์อุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

๓.๔ การออกใบอนุญาตนำสัตว์ไปต่างจังหวัดที่ต้องกำหนดเงื่อนไขให้ผ่านด่าน
 ปกสัตว์ตามข้อ ๓.๓ ถ้าเป็นสัตว์ที่ลำเลียงโดยยานพาหนะผ่านด่านนักสัตว์รวดเดียว
 ถึงปลายทาง โดยไม่มีการขนสัตว์ขึ้นหรือลงระหว่างทางให้สัตว์แพทย์จังหวัดหรือ
 สัตวแพทย์ที่สัตว์แพทย์จังหวัดมอบหมาย เป็นผู้เก็บเงินค่าธรรมเนียมทำลายเชื้อโรค
 ผ่านด่านนักสัตว์ แล้วออกใบอนุญาตให้นำสัตว์ตรงไปปลายทางทีเดียว

ส่วนสัตว์ที่สัตว์แพทย์ประจำท้องที่อนุญาตให้นำไปโดยทาง ไล่ต้อนหรือสัตว์ที่
 สัตวแพทย์ประจำท้องที่ส่วนอำเภอ (สัตว์แพทย์อำเภอ) อนุญาตให้ลำเลียงโดยยาน
 พาหนะอื่นใด (ขณะการบรรทุกสัตว์โดยรถยนต์สะดวกกว่าทางอื่น) ที่จะต้องนำผ่านด่าน
 นักสัตว์ ให้ออกใบอนุญาตไปได้เพียงแต่ด่านนักสัตว์ เพื่อขอเปลี่ยนใบอนุญาตโดย
 ยังไม่ต้องเก็บเงินค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านนักสัตว์

๓.๕ เมื่อเจ้าของสัตว์เคลื่อนย้ายสัตว์มาถึงด่านที่กำหนดให้ จะต้องยื่นคำขอ
 อนุญาตผ่านด่านนักสัตว์ต่อนายด่านนักสัตว์อีกครั้งหนึ่ง เมื่อนายด่านนักสัตว์ได้รับคำขอ
 อนุญาตผ่านด่านนักสัตว์ให้เรียกใบอนุญาตนำสัตว์ของสัตว์แพทย์ท้องที่ต้นทางพร้อม หลัก
 ฐานต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบ (มีใบอนุญาตแบบ ร. ๔, ใบตอบรับสัตว์และถ้าขนส่งสัตว์รวด

เที่ยวถึงปลายทางจะต้องมีใบเสร็จรับเงินค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ด้วย เมื่อนาน
ด่านกักสัตว์ได้ตรวจสอบสภาพของสัตว์ตลอดจนจำนวนของสัตว์ตามใบอนุญาตแล้ว

ในกรณีลำเลียงโดยยานพาหนะรถเที่ยวถึงปลายทาง ถ้าสัตว์สมบูรณ์ดี มีจำนวน
ถูกต้องตามใบอนุญาต และมีใบสำคัญแสดงค่าธรรมเนียมทำลายเชื้อโรค ก็อนุญาต
ให้ผ่านด่านกักสัตว์ไปยังปลายทางได้

ในกรณีไล่ต้อน หรือสัตว์ที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ส่วนอำเภอ (สัตวแพทย์
อำเภอ) อนุญาตให้ลำเลียงโดยยานพาหนะอื่นใดที่จะต้องนำผ่านด่านกักสัตว์ที่กำหนดไว้
ถ้าสัตว์นั้นมีจำนวนครบถ้วนตามใบอนุญาต สัตว์สมบูรณ์ดี ก็ให้เก็บค่าธรรมเนียม
ทำลายเชื้อโรค ซึ่งตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้เก็บได้ตัวละ ๓.๐๐
บาท พร้อมกับเปลี่ยนใบอนุญาตให้ใหม่เพื่อนำไปแสดงต่อสัตวแพทย์ปลายทางต่อไป

หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์เหล่านั้น อาจจะติดโรคมานะหว่างการเดินทาง
ทาง นายด่านกักสัตว์จะกักสัตว์ไว้ตรวจสอบอาการตามสมควรก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบวัน
ก่อนที่จะเปลี่ยนใบอนุญาตให้ และต้องประทับตราหรือทำเครื่องหมายไว้ที่ตัวสัตว์ตามที่
อธิบดีกำหนดไว้อีกด้วย สัตว์ที่อยู่ในระหว่างการกักตรวจของสัตวแพทย์ ให้เจ้าของเป็น
ผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

๓.๖ คำขอ ใบอนุญาต ใบสำคัญแสดงการเสียค่าธรรมเนียมทำลายเชื้อโรค
ผ่านด่านกักสัตว์ และใบตอบรับสัตว์ ให้ใช้ตามแบบพิมพ์ของกรมปศุสัตว์

๔. เมื่อเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้ลำเลียงสัตว์หรือซากสัตว์ไปถึงสถานที่ปลายทางแล้ว
เป็นหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ที่จะต้องไปแจ้งสัตวแพทย์ประจำท้องที่คือสัตว
แพทย์จังหวัดหรือสัตวแพทย์อำเภอแล้วแต่กรณีทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อสัตว
แพทย์ปลายทางจะได้ทำการตรวจสัตว์อีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งใบอนุญาต ใบสำคัญแสดง
การเสียค่าธรรมเนียมทำลายเชื้อโรค และใบตอบรับสัตว์ ซึ่งสัตวแพทย์ปลายทางจะ
กรอกในแบบพิมพ์ใบตอบรับสัตว์ส่งคืน ไปยังสัตว แพทย์ต้นทางอีก ครั้งเป็นการ ยื่น
สัตว์เหล่านั้นได้กระทำการลำเลียงไปตามที่ขออนุญาตไว้

การเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าไปในท้องที่จังหวัดเขต ๗

เนื่องจากคณะกรรมการปศุสัตว์กำลังเร่งรัดดำเนินการปราบโรคปากและเท้าเปื่อยตามแผนการอยู่ในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ในเขต ๗ เพื่อให้การปราบโรคปากและเท้าเปื่อยตามแผนการดำเนินไปด้วยดี กรมปศุสัตว์เห็นสมควรควบคุมการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าไปในท้องที่จังหวัดต่างๆ ในเขต ๗ โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. เมื่อมีผู้ใดขออนุญาตนำสัตว์จำพวก โค กระบือ สุกร แพะ แกะ จากจังหวัดต่าง ๆ เข้าไปในจังหวัดเขต ๗ ให้สัตวแพทย์ต้นทางกักสัตว์ไว้ตรวจดูอาการโรคปากและเท้าเปื่อยโดยเอกเทศเป็นเวลา ๑๐ วัน เมื่อได้กักตรวจสัตว์ครบกำหนดแล้ว สัตว์ปกติ ให้สัตวแพทย์จังหวัดเป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาตย้ายสัตว์ได้

๒. สัตว์ที่จะเคลื่อนย้ายตามข้อ ๑. ห้ามมิให้นำไปโดยทางไถ่ถอน ให้นำไปโดยการบรรทุกรถยนต์หรือรถไฟเท่านั้น หากการบรรทุกรถไฟสิ้นสุดลงแต่สถานีกรุงเทพฯ ก็ให้บรรทุกรถยนต์ลำเลียงต่อไปโดยสัตวแพทย์จังหวัดนครหลวงควบคุมบรรทุก

๓. สัตว์ที่อนุญาตให้เคลื่อนย้าย จะต้องระบุในใบอนุญาตให้ไปแจ้งต่อสัตวแพทย์จังหวัดปลายทางทันทีเมื่อไปถึง สำหรับการบรรทุกรถยนต์ให้กรอกชื่อผู้ขับรถยนต์และเลขหมายทะเบียนรถยนต์ไว้ด้วย

๔. ก่อนจะออกใบอนุญาตย้ายสัตว์ ให้สัตวแพทย์จังหวัดต้นทางโทรเลขแจ้งสัตวแพทย์จังหวัดปลายทางทราบวันเดินทางเสียก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒ วัน

๕. สำหรับสัตวแพทย์จังหวัดปลายทาง เมื่อได้รับโทรเลขแจ้งการเดินทางของสัตว์แล้วจัดให้สัตวแพทย์คอยตรวจสัตว์เมื่อถึงปลายทางอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสัตว์เป็นปกติจึงอนุญาตให้นำไปยังท้องที่ที่เจ้าของสัตว์ขอเข้าไปได้ หากสัตว์เกิดเป็นโรคปากและเท้าเปื่อยขึ้น ให้สัตวแพทย์ควบคุมและกักสัตว์ไว้ในที่สมควรทั้งหมด แล้วแจ้งกรมปศุสัตว์ทราบด่วน

๖. การอนุญาตให้นำสัตว์เคลื่อนย้ายดังกล่าวข้างต้น ให้สัตว์แพทย์จังหวัดนั้น ทางออกใบอนุญาตให้นำไปได้เพียงแก่จังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น หากจะมีผู้ขอนำเข้าไป ถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้แจ้งกรมปศุสัตว์ทราบก่อน พร้อมด้วยรายละเอียด ความประสงค์ ที่ขอนำสัตว์เข้าไป

การเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าเขตปลอดโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกำหนดท้องที่ตั้งแต่เขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อเขตจังหวัดเพชรบุรี ลงไปทางใต้จนสุดชายราชอาณาจักรเป็นเขตปลอดโรคระบาด ชนิดกินเคอร์เปสต์ของ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และเขตปลอดโรคระบาด ชนิดปากและเท้าเปื่อยของ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร

ดังนั้นจึงห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือสัตว์แพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การพิจารณาอนุญาตให้นำสัตว์ประเภท โค กระบือ แพะ แกะ สุกร จากท้องที่จังหวัดต่าง ๆ เว้นจังหวัดในเขต ๘,๙ เข้าไปในเขตปลอดโรคระบาดซึ่งได้ประกาศไว้ เป็นทางการจำเป็นจะต้องพินิจพิจารณาอย่างรอบคอบและจะอนุญาตเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับการขนย้ายไปเพื่อปรับปรุงขยายพันธุ์ ในเขตจังหวัดภาคใต้เท่านั้น หากเป็นการขออนุญาตนำไปเพื่อการอื่น เช่น เพื่อการค้า หรือนำไปฆ่าใช้เป็นอาหารจะไม่พิจารณาอนุญาต ดังนั้น เมื่อมีผู้มาติดต่อขอนำสัตว์เข้าไปยังเขตปลอดโรค ให้ปฏิบัติดังนี้

๑. ให้ท่านสอบถามและตรวจลักษณะของสัตว์ประกอบการพิจารณาโดยละเอียดว่าจะเหมาะสมแก่การใช้ผสมขยายพันธุ์หรือไม่ หากไม่เข้าข่ายที่ควรอนุญาตให้ท่านชี้แจงความสำคัญ ที่ทางการจำเป็นต้องเข้มงวดกวดขันต่อการนำสัตว์เข้าเขตปลอดโรคและตรวจสอบให้ผู้มาติดต่อทราบ

๒. ในกรณีที่มีความจำเป็นจริงๆ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดโรคและตรวจสอบอาการโดยใกล้ชิดดังที่เคยถือปฏิบัติมาแล้ว ให้ท่านสำเนาหนังสือคำชี้แจงความจำเป็นและหลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี) ของเจ้าของสัตว์เสนอไปกรมปศุสัตว์เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

๓. ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อสัตวแพทย์ประจำท้องถิ่น แล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องถิ่น เสนอคำขออนุญาตพร้อมทั้งหลักฐานเสนอไปกรมปศุสัตว์เพื่อเสนออธิบดีกรมปศุสัตว์พิจารณาอนุญาตต่อไป

๔. เมื่ออธิบดีกรมปศุสัตว์อนุญาต ก็จะได้มอบหมายให้สัตวแพทย์จังหวัดนั้น เป็นผู้ออกไปอนุญาตย้ายสัตว์แทน

๕. การป้องกันโรคระบาด เช่นการฉีดวัคซีน การทำความสะอาดยานพาหนะ การตรวจอาการสัตว์ จะต้องดูแลอย่างใกล้ชิดและสัตว์จะต้องสมบูรณ์ดีด้วยจึงจะอนุญาตให้ไปได้